

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

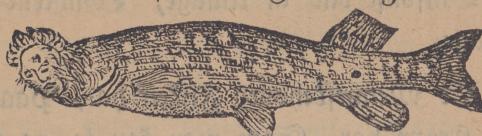
0
10 20 30 40 50 60 70 80 90
mm

67

En gammel Bise

om en forunderlig Fisk, der har vist sig i
Marseille i Frankrike.

Mel. O kjære Sjæl srygt aldrig mer.

D Menneske Du gjør nu Bod, Tag Maadens
Eid, thi den er god, Og os alt Godt tilbyder;
Men Herrens Straf er for Enhver, Som elsker
Synd og Last især, Saaledes Guds Ord lyder,
Og os alt Ondt forbyder.

2. Gud lader mange Ting nu ske, Som han
lader Folket se At kjende og betænke, Dog ingen
vil afstaa sin Synd, Men løber hen aldeles blind,
Udi sin egen Snare, Paa Guds Ord ta'r ei
Vare.

3. Et Sted i Frankrigs Land, Marseillien kal-
det af hver Mand, Bekjendt det monne være;
Men ingen har det ret betænkt, At man i Synden
er nedænkt, Og al Sags Delyst føre, Og ei
Guds Ord vil høre.

V. box 17: 481

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20

0
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20
mm

4. En grumm' stor Fisk der lod sig se, Af mange Byens Fiskere, I fulde 8 Dage; De tænkte paa at fange ham, Og saa den levende til Land, Omsonst var al Umage, Tomhændt' kom de tilbage.

5. Et Menneskehoved Fisken har, Paa Hovedet en Krone bar, Som man kan se og mærke; Betænk nu Alle, Store og Smaa, Hvad dette Tegn betyde maa; Det var et stort Exempel At høre sfig en Hændels'.

6. Paa Halsen han Krigsfanen har, Som kunde kjendes aabenbar; I Munden han og førte: Tre skarpe Pile, som man saa, Et under Bogen og mon staa, Tre Fodder, som sig rørte, De samme hurtig førte.

7. Men hører hvad her monne ske, Og paa hans Liv man monne se Adskillige Tegn flere, Og mange Folk forundret saa, Ei ved hvad det betyde maa, Og ønsker det at vide, Ei havde seet hans Lige.

8. Paa Ryggen stod en voren Mand, Som holdt udi sin høire Haand Et blodigt Sverd uddraget; Paa Skjorten stod ogsaa et Ris, Af samme

Skikkelse og Vis Som Manden har opdaget, Og Intet har forsaget.

9. Man blev da mere siden var, Fire Bogstaver Fisken har, Som hel forgylde vare; Det ene deraf var et K, det andet Bogstav var et H, Et P og V tillige; Hvo ved hvad man skal sige.

10. Man falder sammen vise Moend, Som sige skal Udtydningen Paa de forgylde Bogstaver. Her fandtes Ingen, som det kan Udsige med naturlig Mund, hvad samme Tegn betyder. Og hvad som deraf flyder.

11. Omsider kom der frem en Mand, Blandt Folket, Som stod paa en Plan, Forsamlet og tilstede, Begyndte han at tale saa: „O kjære Venner stille staa, Thi Synderne er mange, Hvo ved hvor det vil gange.

12. K betyder Krig paa ny Som høres skal i hver en By, At mange Tusind' falder, Ved Sværd og Blodsugydelse, At man maa raabe Af og Ve, Den Dag vil viistnok komme, O gid den Eid var omme.

13. Nu vil jeg tale mere frem, Og ved saa Ord udtyde dem: Hvad H det monn' betyde.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90
100 90 80 70 60 50 40 30 20 10 0

Hunger og dyr Eid spørges skal paa Jorderig
her overalt, For vi ei Guds Ord agte, Men Dines
Lyst betragte.

14. Og P betyder Pestilents, Som ytrer sig
i Verdens Grænds, Dod og mange Tusind bli-
ver, Og ligesaa det Bogstav B Betyder stor Bedrø-
velse, Ja Af og Ve tillige, Som de tilsidst maa sige.

15. Vi høre Guds Velsignelse Af Herrens store
Mislundhed, Som han os givet haver, Vi yde
mer Taksigelse Til Gud, som kjender Hjarterne,
Han ser os Alle nøie Med sit altseende Øje

16. Da denne Tale var fuldblagt Da sagde
han til dem Godnat Og saa forsvandt for Alle
Men Folket som der stod og saa Hvorledes dette
skulle gaa De alle raabe Herre, Og saa ham
ikke mere.

17. Til Slutning jeg nu sig vil, At flige Tegn
os sendes til, For vores onde Levnet O gud en-
hoer Det angre vil, Sit strøbelige Syndespil, Ja
vende om i Eide Til Frelseren den blide.

Bromsø. M. Nrdals Forlag. u.a.
G. Kjeldseths Bogtrykkeri.